

Статут РПЦ про УПЦ

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Українська Православна Церква є самостійною і незалежною у своєму управлінні та устрої.
2. Найвищими органами церковної влади та управління Української Православної Церкви є Собор Української Православної Церкви, Собор єпископів Української Православної Церкви та Священний Синод Української Православної Церкви на чолі з Митрополитом Київським і всієї України.
3. Українська Православна Церква з'єднана з Помісними Православними Церквами через Руську Православну Церкву.
4. Українська Православна Церква здійснює свою спасительну діяльність на основі Святого Письма та Святого Передання, неухильно дотримується догматів православної віри та священних канонів і у своєму управлінні керується постановами Архієрейського Собору Руської Православної Церкви від 25-27 жовтня 1990 року та даним Статутом при повазі до державних законів і дотриманні їх.
5. Українська Православна Церква об'єднує єпархії, синодальні установи, благочиння, парафії, монастирі, духовні навчальні заклади, братства, сестринства та місії і є самокерованою частиною Руської Православної Церкви.
6. Установи Української Православної Церкви: Київська Митрополія Української Православної Церкви, синодальні установи, управління єпархій, парафії, монастирі, духовні навчальні заклади, місії, братства і сестринства - мають цивільну правоздатність і є юридичними особами з моменту реєстрації їхніх статутів в органах державної влади.
7. Діяльність Української Православної Церкви включає в себе:
 - а) звершення богослужінь, здійснення таїнств, обрядів, хресних ходів та церемоній;
 - б) місіонерську діяльність;
 - в) подвижницьку діяльність (монастирі, скити та ін.);
 - г) поширення своїх переконань у суспільстві безпосередньо, або через засоби масової інформації (газети, журнали, релігійну літературу, теле- і радіопроеграми та інші форми поширення масової інформації, у тому числі й власні);
 - д) справи милосердя та добродійності;
 - е) релігійну освіту та виховання;
 - є) паломництво;
 - ж) будівництво нових храмів, інших споруд (церковно-адміністративні споруди, будівлі духовних навчальних закладів, монастирські житлові та господарські приміщення,

споруди церковних закладів, підприємств тощо), турбота про реставрацію старих храмів, нагляд за станом архітектурних пам'яток та церковних старожитностей;

з) іншу діяльність, яка відповідає правилам і традиціям Української Православної Церкви.

II. СОБОР УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

1. В Українській Православній Церкві вища влада належить Собору Української Православної Церкви (далі - Собор), який діє в межах, що визначаються канонами та даним Статутом.

2. Собор скликається Предстоятелем Української Православної Церкви в міру потреби у складі архієреїв, кліриків, чернецтва і мирян.

3. Головою Собору є Митрополит Київський і всієї України.

4. Процедура обрання делегатів на Собор визначається Священним Синодом Української Православної Церкви.

5. Собор ухвалює порядок денний, програму, регламент; обирає Президію (в архієрейському сані), Секретаріат та інші робочі органи.

6. До обов'язків Собору входить:

а) збереження чистоти і неушкодженості православного віровчення і норм християнської моралі;

б) збереження канонічної єдності Української Православної Церкви, а також її канонічної єдності з Руською Православною Церквою та з усіма Помісними Православними Церквами;

в) нагляд за втіленням у життя рішень Помісних Соборів Руської Православної Церкви, Соборів Української Православної Церкви та ухвалених ними статутів;

г) вирішення принципових богословських, канонічних, богослужбових та пастирських питань, які стосуються життя Української Православної Церкви.

7. Собор ухвалює Статут про управління Української Православної Церкви, а також вносить до нього доповнення та зміни.

8. Собор утворює Київську Митрополію Української Православної Церкви та ухвалює Статут Київської Митрополії Української Православної Церкви, а також вносить до нього доповнення та зміни.

9. Постанови Собору набирають сили після їх ухвалення.

III. СОБОР ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

1. Собор єпископів Української Православної Церкви (далі - Собор єпископів) має всю повноту влади в період між Соборами Української Православної Церкви.

2. Собор єпископів складають єпархіальні архієреї, а також вікарні архієреї Української Православної Церкви, які очолюють синодальні установи та духовні академії.

3. Собор єпископів скликається Митрополитом Київським і всієї України (Місцєблюстителем) у міру потреби, але не рідше, ніж один раз на рік.
4. Головою Собору єпископів є Митрополит Київський і всієї України (Місцєблюститель).
5. Собор єпископів діє на підставі священних канонів Церкви, постанов Помісних і Архієрейських Соборів Руської Православної Церкви, а також Соборів Української Православної Церкви.
6. До компетенції Собору єпископів входить розгляд усіх питань, що стосуються життя Української Православної Церкви.
7. Собор єпископів канонізує святих і ухвалює богослужбові чинопослідування, складені на їх честь.
8. Собор єпископів є церковним судом вищої інстанції.
9. Собор єпископів обирає Митрополита Київського і всієї України й визначає процедуру його обрання.
10. У період між Соборами Української Православної Церкви Собор єпископів вносить доповнення і зміни до Статуту про управління Української Православної Церкви з наступним ухваленням Собором Української Православної Церкви.
11. У період між Соборами Української Православної Церкви Собор єпископів ухвалює Статут Київської Митрополії Української Православної Церкви, а також вносить до нього доповнення та зміни.
12. У період між Соборами Української Православної Церкви Собор єпископів ухвалює рішення про ліквідацію Київської Митрополії Української Православної Церкви.
13. Ніхто з архієреїв - членів Собору єпископів не може відмовитись від участі в його засіданнях, крім випадків хвороби або з іншої причини, що визнається Собором поважною.
14. Кворум Собору єпископів складають 2/3 його членів.
15. Рішення на Соборі єпископів ухвалюються простою більшістю голосів відкритим або таємним голосуванням, окрім особливих випадків, що визначаються регламентом Собору єпископів. Якщо, при відкритому голосуванні, голоси розділяються порівну, вирішальним є голос Головуючого. У випадку рівної кількості голосів при таємному голосуванні проводиться повторне голосування.

16. Постанови Собору єпископів набувають сили після їх ухвалення.
ІV. СВЯЩЕННИЙ СИНОД УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

1. Священний Синод Української Православної Церкви (далі - Священний Синод) є органом управління Української Православної Церкви у період між Соборами єпископів Української Православної Церкви.
2. Священний Синод очолюється Митрополитом Київським і всієї України (Місцєблюстителем) і складається з десяти, включаючи Митрополита Київського і всієї

України, єпархіальних архієреїв - семи постійних і трьох тимчасових членів. Тимчасові члени Священного Синоду викликаються на сесію по черзі кожні півроку.

3. Священний Синод скликається Митрополитом Київським і всієї України (Місцєблюстителем) у міру потреби, але не рідше, ніж чотири рази на рік, і підзвітний Собору єпископів.

4. Священний Синод засновує або ліквідує єпархії і змінює їхні межі з наступним ухваленням Собором єпископів Української Православної Церкви.

5. Священний Синод обирає і поставляє єпархіальних і вікарних архієреїв, у разі необхідності переводить їх на іншу кафедру, а також почисляє за штат і звільняє на спокій.

6. У період між Соборами Української Православної Церквами та Соборами єпископів ухвалює Статут Київської Митрополії Української Православної Церкви, а також вносить до нього доповнення та зміни.

7. До обов'язків Священного Синоду також входить:

а) нагляд за дотриманням соборних постанов і даного Статуту;

б) розгляд матеріалів з канонізації святих, їх схвалення та передання для затвердження Собором єпископів Української Православної Церкви;

в) вирішення богословських, літургійних, дисциплінарних, пастирських та церковно-адміністративних питань;

г) утворення, реорганізація і ліквідація синодальних установ та місій, ухвалення їхніх статутів, нагляд за їхньою діяльністю, а також призначення їхніх керівників;

д) утворення, реорганізація і ліквідація духовних навчальних закладів, ухвалення їхніх статутів, призначення або затвердження їхніх ректорів;

е) утворення, реорганізація і ліквідація монастирів та затвердження їхніх настоятелів, настоятельниць та намісників;

є) утворення ставропігій;

ж) утворення тимчасових комісій для вирішення актуальних питань життя Української Православної Церкви;

з) піклування про розвиток добродійницької, соціальної та миротворчої діяльності єпархій Української Православної Церкви;

и) піклування про духовну освіту, катихізацію, місіонерство та видавничу діяльність;

і) звернення з посланнями до української пастви, а в разі потреби - до співвітчизників за кордоном;

ї) вираження позиції Української Православної Церкви з актуальних проблем сучасного суспільства;

й) оцінка найважливіших подій у сфері міжцерковних, міжконфесійних та міжрелігійних відносин;

к) підтримання міжконфесійних та міжрелігійних зв'язків в Україні та за її межами;

л) будівництво нових храмів та турбота про реставрацію старих, нагляд за станом архітектурних пам'яток та церковних старожитностей;

м) вирішення питань, пов'язаних з володінням та користуванням та розпорядженням будівлями та майном, призначеним спеціально для здійснення цілей та завдань Української Православної Церкви, а також установа порядку розпорядження, володіння та користування іншим майном Української Православної Церкви;

н) вирішення церковно-господарських і фінансових питань;

8. Секретарем Священного Синоду є Керуючий справами Київської Митрополії Української Православної Церкви. Він є постійним членом Священного Синоду за посадою. До його обов'язків входить підготовка матеріалів до засідання Священного Синоду і складання його журналів.

9. Священний Синод схвалює бюджет Української Православної Церкви, фінансує Синодальні установи та духовні навчальні заклади.

10. Священний Синод розглядає звіти архієреїв про стан епархій та в разі потреби ухвалює відповідні постанови.

11. Священний Синод є апеляційним церковним судом щодо епархіальних судів Української Православної Церкви.

12. Участь членів Священного Синоду в його засіданнях є їхнім канонічним обов'язком. Відсутність без поважних причин членів Священного Синоду підлягає братньому напоумленню.

13. У виняткових випадках кворум Священного Синоду становлять 2/3 його членів.

14. Як правило, засідання Священного Синоду є закритими. Члени Священного Синоду мають бути в клубуках і сідають за протоколом, з урахуванням старшинства хіротоній.

15. Священний Синод працює на підставі порядку денного, який подається Головоючим і синодально схвалюється на початку першого засідання. Питання, що потребують попереднього вивчення, Головуючий завчасно направляє членам Священного Синоду. Члени Священного Синоду можуть вносити пропозиції щодо порядку денного і порушувати питання з попереднім повідомленням про те Головуючого.

16. Головуючий керує засіданнями згідно з прийнятим регламентом.

17. У випадку, якщо Митрополит Київський і всієї України з якоїсь причини тимчасово не може виконувати обов'язки Головуючого у Священному Синоді, його обов'язки виконує старший за архієрейською хіротонією постійний член Священного Синоду. Тимчасовий Головуючий у Священному Синоді не є канонічним Місцєблюстителем.

18. Справи у Священному Синоді вирішуються загальною згодою усіх членів, які беруть участь у засіданні, або більшістю голосів. При рівній кількості голосів голос Головуючого є вирішальним.
19. Ніхто з присутніх членів Священного Синоду не може утриматися від голосування.
20. Кожний з членів Священного Синоду в разі незгоди з ухваленим рішенням може висловити окрему думку, про що він має заявити на тому ж засіданні з викладенням її підстав і подати у письмовому вигляді не пізніше трьох днів з дня засідання. Окремі думки додаються до справи, не зупиняючи її вирішення.
21. Головуючий не може своєю владою знімати з обговорення запропоновані у порядку денному питання, перешкоджати їх вирішенню або припиняти втілення в життя прийнятих рішень.
22. Коли у Священному Синоді розглядається справа за скаргою на членів Священного Синоду, зацікавлена особа може бути присутня і давати пояснення, але під час вирішення справи вона повинна залишити зал засідань. При розгляді скарги на Головуючого він передає головування старшому за архієрейською хіротонією архієреєві з числа членів Священного Синоду.
23. Усі журнали та постанови Священного Синоду підписуються спочатку Головуючим, а потім усіма присутніми на засіданні членами, навіть якщо деякі з них незгодні з ухваленим рішенням і подали про те окрему думку.
24. Священний Синод, в разі необхідності, тлумачить пункти даного Статуту.
25. Постанови Священного Синоду набирають сили після їх підписання.